

Ἐπίκαιρο

Ἡ πιστή Ρούθ (Χριστούγεννα)

Τί ὁμορφα πού εἶναι ὅλα στολισμένα γύρω μας, παιδιά! Οἱ δρόμοι, τά σπίτια, τά καταστήματα... Καί καθώς ἀπολαμβάνουμε ὅλα αὐτά τά στολίδια καί τή χριστουγεννιάτικη ἀτμόσφαιρα, ὅλοι μας κάτι περιμένουμε. Κάτι ἤ μήπως... Κάποιον; Ναί, τόν μεγάλο Ἐπισκέπτη, τόν Χριστό μας! Ὁ βασιλιάς τῶν βασιλιάδων ἔρχεται νά γεννηθεῖ καί φέτος στή γῆ μας!

Ἔρχεται! Αὐτή τή μεγάλη εἶδηση, αὐτή τή μεγάλη χαρά διαλαλοῦσε ὁλόκληρη ἡ Παλαιά Διαθήκη αἰῶνες πρὶν γεννηθεῖ ὁ Χριστός. **Ἔρχεται!** Ὅλοι οἱ πιστοί καί δίκαιοι ἄνθρωποι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης Τόν περίμεναν μέ λαχτάρια. Καί εἶχαν μέσα τους μιά μεγάλη ἐπιθυμία: νά γινόταν νά προέλθει ἀπό τή γενιά τους ὁ Χριστός, ν' ἀνήκουν στοὺς προπάτορες Του!

Τοὺς **προπάτορες** τοῦ Χριστοῦ τιμοῦμε, παιδιά, κάθε χρόνο δυό Κυριακές πρὶν ἀπὸ τά Χριστούγεννα. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς ὑπάρχει καί μιά γυναίκα πού δέν ἦταν Ἰσραηλίτισσα: ἡ **Ρούθ**. Πῶς βρέθηκε αὐτή ἀνάμεσα στοὺς Ἰσραηλίτες; Τὴν ἱστορία της μᾶς διηγεῖται τὸ **ὄγδοο βιβλίο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης**, πού ἔχει καί τ' ὄνομά της!

Ἡ Ρούθ ἦταν μιά γυναίκα μέ **πολύ μεγάλη πίστη**, σάν τήν πίστη τοῦ πατριάρχη Ἀβραάμ. Δέν ἀνῆκε στόν λαό τοῦ Ἀβραάμ, ἦταν **Μωαβίτισσα**. Οἱ Μωαβίτες κατάγονταν ἀπό τόν Λῶι, τόν ἀνιψιό τοῦ Ἀβραάμ. Ἀπό πολύ νωρίς δυστυχῶς ἐγκατέλειψαν τόν ἀληθινό Θεό καί λάτρευαν τά εἰδῶλα. Ἡ Ρούθ γνώρισε τόν ἀληθινό Θεό ἀπό τήν πεθερά της, τή **Νωεμίν**.

Ἡ Νωεμίν ἦρθε στή χώρα τῶν Μωαβιτῶν μαζί μέ τόν σύζυγό της καί τούς δύο γιούς της, γιατί στή χώρα τους εἶχε πέσει πείνα. Μέ τή μετανάστευση ὅμως δέν τέλειωσαν τά βάσανά της. Τή βρῆκαν κι ἄλλες συμφορές: Μέσα σέ δέκα χρόνια ἔχασε τόν ἄνδρα της, ἔχασε καί τούς δύο γιούς της. Ἐμεινε μέ τίς δύο μωαβίτισσες νύφες της στήν ξένη χώρα. Δέν ἔβλεπε, λοιπόν, τήν ὥρα νά γυρίσει πίσω στήν πατρίδα της. Λαχταροῦσε νά βρεθεῖ ξανά κοντά στόν πιστό λαό τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό, μόλις ἔφτασε ἡ πληροφορία ὅτι εἶναι καλύτερα ἐκεῖ τά πράγματα καί ἔχουν ψωμί νά φᾶνε, πῆρε ἀμέσως τήν ἀπόφαση νά ἐπιστρέψει.

Καί οἱ δύο νεαρές νύφες της; Αὐτές τίς συμβούλευσε νά γυρίσουν πίσω στό πατρικό τους σπίτι, νά ξανακάνουν οἰκογένεια. Τίς ἀποχαιρέτησε στοργικά, τίς φίλησε καί εὐχήθηκε νά ἔχουν πάντοτε τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Ἀλλά -για ἀκοῦστε- τί τῆς λένε; Δέν θέλουν νά τήν ἀποχωριστοῦν.

- Μαζί σου θά ἔρθουμε κι ἐμεῖς στόν λαό σου.

- Ὅχι, κόρες μου, ἐσεῖς νά ἐπιστρέψετε στά σπίτια σας, ἀπαντᾷ συγκινημένη ἡ Νωεμίν. Τί θά κερδίσετε κοντά σέ μένα τή δυστυχισμένη καί τόσο πικραμένη;

Ἐπεισε ὅμως μόνο τή μία νύφη της. Ἡ ἄλλη, ἡ **Ρούθ**, ἐπέμενε πολύ. Τό εἶχε πάρει ἀπόφαση καί δέν ἄλλαζε γνώμη. Ἦθελε ν' ἀκολουθήσει τή Νωεμίν. Ξέρετε γιατί; Ὅχι μόνο, γιά νά συμπαρασταθεῖ στήν καλή της πεθερά. Εἶχε κι ἓναν ἄλλο λόγο. **Ἐπιθυμοῦσε πολύ νά βρεθεῖ κοντά στόν λαό πού πίστευε στόν ἀληθινό Θεό**. Δέν πίστευε ἡ Ρούθ στά ἄψυχα εἰδῶλα· οὔτε ἤθελε νά ζεῖ ὅπως οἱ εἰδωλο-

λάτρες συμπατριῶτες της. Εἶχε γνωρίσει τόν ἀληθινό Θεό κοντά στή Νωεμίν κι Αὐτόν ἤθελε νά λατρεύει, σύμφωνα μέ τίς δικές Του ἐντολές νά ζεῖ. Γι' αὐτό, ὅταν ἡ συννυφάδα της ἔφυγε, αὐτή εἶπε στήν πεθερά της:

- Μή μέ πιέξεις νά σ' ἐγκαταλείψω. Ὅπου πᾶς θά πάω καί ὅπου ἐγκατασταθεῖς, ἐκεῖ κι ἐγώ θά μείνω. **Ὁ λαός σου λαός μου καί ὁ Θεός σου Θεός μου!**

Τί μεγάλη πίστη κρύβουν αὐτά τά λόγια! Πίστεψε ἡ Ρούθ ὅτι ὁ Θεός τῆς Νωεμίν εἶναι ὁ μόνος ἀληθινός Θεός καί δέν ἤθελε νά φύγει ἀπό κοντά της, γιατί φοβόταν μήν Τόν χάσει!

Πραγματικά, μαζί μέ τήν πεθερά της ἦρθε καί ἐγκαταστάθηκε στή **Βηθλέμ** τῆς Ἰουδαίας. Τόν πρῶτο καιρό ἀντιμετώπισε σοβαρές δυσκολίες. Χρειάστηκε νά δουλέψει σκληρά. Πήγαινε στά χωράφια -ἦταν ὁ καιρός τοῦ θερισμοῦ- καί μάζευε τά στάχυα πού ἔπεφταν ἀπό τά δεμάτια τῶν ἐργατῶν (*δείχνουμε τήν εἰκόνα, βλ. Ἡ Βίβλος, σ. 215*). Αὐτή ἦταν τότε μιά πολύ ταπεινωτική δουλειά, πού τήν ἔκαναν οἱ πολύ φτωχοί ἄνθρωποι. Ὅλη τή μέρα ἡ Ρούθ δέν σήκωνε κεφάλι. Δούλευε ἀσταμάτητα, γιά νά μπορέσει καί τό δικό της ψωμί νά ἐξασφαλίσει καί τήν πεθερά της νά θρέψει. Δέν μετάνιωσε ὅμως οὔτε μιά στιγμή πού ἀκολούθησε τή Νωεμίν. **Ἀξίζει κάθε θυσία γιά τόν ἀληθινό Θεό!** Τό πίστευε αὐτό ἡ Ρούθ.

Στό χωράφι ὅπου δούλευε, ἀφεντικό ἦταν ὁ **Βοόζ**. Τοῦ ἔκανε ἐντύπωση ἡ **ἐργατικότητα** καί ἡ **σεμνότητα** τῆς Ρούθ. Μά πιο πολύ τόν ἐντυπωσίασε ἡ ἱστορία της. Θαύμασε τή μεγάλη της **πίστη**. Ν' ἀφήσει τήν πατρίδα της καί τούς συγγενεῖς της καί νά ἔρθει σ' ἕναν ἄγνωστο λαό, γιατί πίστεψε στόν Θεό του! Αὐτό δείχνει μεγάλη πίστη, μεγάλη ἐμπιστοσύνη στόν Θεό.

Κέρδισε, λοιπόν, τήν ἐκτίμησή του ἡ Ρούθ. Γι' αὐτό, ἀπό τίς πρῶτες ἀκόμη μέρες τῆς φέρθηκε μέ καλοσύνη. Ἔδωσε ἐντολή νά τῆς μιλοῦν ὅλοι εὐγενικά, νά τή βοηθοῦν καί νά τῆς δίνουν ἀπό τά ἑτοιμα δεμάτια τους. Κι ἀργότερα, ὁ Θεός εὐλόγησε τόν γάμο τους.

Ναί, ὁ Βοόζ διάλεξε γιά γυναίκα του τή Ρούθ. Μιά φτωχή Μωαβίτισσα; Ναί, γιατί αὐτή ἡ φτωχή Μωαβίτισσα εἶχε μεγάλη πίστη, μεγαλύτερη ἀπό πολλές Ἰσραηλίτισσες. Στά μάτια τοῦ Βοόζ αὐτή ἡ πίστη ἦταν ἡ πολυτιμότερη περιουσία.

Καί δέν ἔκανε λάθος. Ὁ Θεός γιά τήν πίστη τῆς Ρούθ τοὺς χάρισε μιὰ ἰδιαίτερη, ζηλευτὴ εὐλογία: **Ἀπὸ τὴ δική τους γενιά γεννήθηκε στὸν κόσμον ὁ Χριστός!** Ἀπέκτησαν ἕναν χαριτωμένο γιό, τὸν Ὠβήδ, ὁ ὁποῖος μέ τὴ σειρά του ἀπέκτησε τὸν Ἰεσσαί καὶ ὁ Ἰεσσαί τὸν Δαβίδ. Ἀπὸ τὴ γενιά τοῦ Δαβίδ γεννήθηκε ἡ Παναγία μας, ἡ παρθένος **Μαρία**, πού γέννησε τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό. Ἐτοί ἡ Ρούθ, ἡ προγιαγιά τοῦ Δαβίδ, εἶχε τήν ξεχωριστὴ τιμὴ πού λαχταροῦσαν ὅλες οἱ πιστές Ἰσραηλίτισσες: νὰ γεννηθεῖ ἀπὸ τὴ δική της γενιά ὁ Μεσσίας, ὁ σωτὴρας τοῦ κόσμου!

Αἰῶνες τώρα τήν Κυριακὴ πρὶν ἀπὸ τὰ Χριστοῦγεννα ἀκοῦμε **στὸ Εὐαγγέλιο τὰ ὀνόματα τῶν προπατόρων**, πού ἀξιώθηκαν ν' ἀποτελοῦν τὴ γενιά τοῦ Μεσσία Χριστοῦ. Ἀνάμεσά τους ἀκοῦμε κάθε χρόνο καὶ τ' ὄνομα τῆς Ρούθ, τῆς μωαβίτισσας αὐτῆς γυναίκας πού μπῆκε στὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ γιά τὴ μεγάλη της πίστη.

Τὸ δῶρον τῶν Χριστουγέννων

Ἐνῶ μεγάλωσε μέσα σὰ εἰδῶλα ἡ Ρούθ, ὅταν γνώρισε τὸν ἀληθινὸ Θεὸ κοντὰ στὴ Νωεμίν, Τὸν πίστεψε καὶ Τὸν ἀγάπησε μ' ὅλη της τὴν καρδιά. Τί κι ἂν οἱ ἄλλοι γύρω της προσκυνοῦσαν πολλοὺς ἄλλους θεοὺς; Αὐτὴ δέν εἶχε καμιὰ ἀμφιβολία: **Ἕνας εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός!** Κι ἦταν τόσο εὐτυχισμένη πού Τὸν γνώρισε!

Γι' αὐτὸ ἀκολούθησε τὴ Νωεμίν ὥς τὴ Βηθλεέμ. Ἦθελε νὰ βρεθεῖ ἀνάμεσα στὸν μοναδικὸ λαὸ πού πίστευε τότε στὸν ἀληθινὸ Θεό. Τί κι ἂν ἔπρεπε ν' ἀποχωριστεῖ τοὺς δικούς της καὶ νὰ φύγει μακριά; Ἕνα τὴν ἐνδιέφερε πάνω ἀπ' ὅλα: **Νὰ μὴ χάσει τὸν ἀληθινὸ Θεό!**

Καί ὄχι μόνο δέν Τόν ἔχασε, ἀλλά ἔγινε καί συγγενής Του!

Κι ἐμεῖς, παιδιά, ἂν ἔχουμε τήν πίστη καί τήν ἀγάπη τῆς Ρούθ, θά εἴμαστε **συγγενεῖς τοῦ Θεοῦ!** Γι' αὐτό ἦρθε ὡς ἄνθρωπος ἐδῶ στή γῆ, γιά νά μᾶς κάνει **παιδιά δικά Του** (βλ. Γα 4,4-7). Αὐτό εἶναι τό μεγάλο **δῶρο τῶν Χριστουγέννων**: Γεννιέται ὁ Χριστός ταπεινά μέσα σ' ἓνα στάβλο, προσκυνοῦν οἱ βοσκοί στή φάτνη ἓνα ἀδύναμο Βρέφος, γιά νά γίνουμε ἐμεῖς, οἱ ἀδύναμοι καί ἁμαρτωλοί ἄνθρωποι, τά παιδιά τοῦ Θεοῦ!

Καί φέτος, ὅλοι νά τρέξουμε νά προσκυνήσουμε μέ εὐγνωμοσύνη τόν Χριστό πού γεννιέται. Νά Τόν προσκυνήσουμε μέ τήν ἀγάπη καί τήν πίστη τῆς Ρούθ. Ποῦ θά Τόν βροῦμε; Στήν Ἐκκλησία, **σέ κάθε ὀρθόδοξο ναό**. Μᾶς περιμένει νά Τόν πλησιάσουμε, **μέ καθαρή καρδιά νά κοινωνήσουμε**, νά Τόν πάρουμε μέσα μας καί νά κάνει ἔτσι φάτνη Του τήν καρδιά μας! Νά εἶναι αὐτός ὁ Θεός μας, ὁ μόνος ἀληθινός Θεός, κι ἐμεῖς τά πιστά παιδιά Του, πού **θά Τόν λατρεύουμε**, Αὐτόν μόνο ὅπως ἡ Ρούθ, σ' ὅλη μας τή ζωή!

**Δῶρο αἰώνιο, Χριστέ,
χαρίζεις μέ τή γέννησή Σου:
νά εἶσαι Ἐσύ ὁ πατέρας μου
κι ἐγώ πιστό παιδί Σου!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Ἑγχρωμες εἰκόνες.
2. Ζωγραφιές.
3. Χριστουγεννιάτικες κατασκευές.